

6. feb. 2015

Til: NORDJYSKE Stiftstidende

ATT. Karen Keinicke

Vedr: Krigen som vi aldrig glemmer.

Inspireret af avisens efterlysning efter oplevelser fra besættelsesårene 40-45, vil jeg gerne bidrage med nogle af mine oplevelser.

Jeg er født i 1939, og var kun 1 år, da vi blev besat, så jeg husker ikke lige de første år, men fra 4 – 6 år har jeg nogle oplevelser som står meget tydeligt i mine første barneår.

Jeg er født på en lille ejendom på Storvorde Nørrekær. Vi havde frit udsyn til Rørdal, og store flade marker mod Aalborg.

I juni 1944 fik jeg en lillesøster, og en aften kort tid efter, var der en voldsom skududveksling mellem en engelsk spizfejer og en tysk messersmidt lige over vores hjem og på vore marker. Vi havde ingen beskyttelsesrum, men vore forældre fik os børn placeret under køkkenbordet, og jeg husker tydeligt min mors omsorg for den lille nye i vuggen. Jeg husker ikke vi var specielt bange, for vi vidste at vore forældre tog hånd om os. Jeg husker også søgelysene fra Aalborg lufthavn pegede mod flyene mens det stod på. Dagen efter tog far os med ud bagved laden, og især kunne vi tydeligt se mange skudhuller i høsehuset. Min far lod skudhullerne stå i mange år efter, det skulle være et "minde" om den aften.

En anden ting jeg husker, var at en dag kom en flok forhutlede tyske soldater ind for at tigge æg, min mor gik i høsehuset og fandt de mest beskidte æg, og dem fik de, det var hendes måde at vise at hun ikke kunne lide dem, men sulte det skulle de dog ikke.

Jeg erindre ikke rigtig at vi led nogen nød, vi var selvforsynet med mælk, kød og grøntsager, men luksus som kaffe- chokolade – appelsiner og bananer kendte jeg ikke til før efter krigen.

Jeg husker også julen, og specielt juleaften som en eventyrlig begivenhed. Der blev lavet konfekt af en opbagt dej, der blev smagt til med noget der lignede mandelessent, og dyppet i rødbedesaft, jeg erindre ikke rigtig smagen. Gaverne var de bedste, min mor var god til at sy tøj af gamle gardinrester, og på min fars skjorter blev flipperne vendt. Jeg var så heldig at have en onkel der arbejdede på havnen i Svendborg, og han fik fat i nogle gamle sildekasser, som han lavede den fineste vugge til min dukke, den var malet lyserød, og min faster syede det fineste sengesæt af en lyserød underkjole, kantet med de fineste blonder fra samme. Så den juleaften står klar for mig.

Jeg husker også tiden med megen komsammen med naboer og familie, de voksne hjalp hinanden når det brændte på, og tog del i hinandens glæder og sorger.

En sidste ting jeg husker, var beskeden fra London, der kom over radioen at nu havde tyskerne overgivet sig, og Danmark var atter frit. Netop den 4 maj om aftenen havde vi gæster, for mine forældre havde bryllupsdag, og der var inviteret til aftenskafe med familie og venner. Det var en meget lun forårsaften, og græs og træer var smukt og lysegrønt. Og da stemmen fra London lød, og jublen fra Danmarks radio brød ud i lys lue, og de danske sange blev spillet, og vi skrålede med, da brød jublen løs på Storvorde Nørkær, og far hentede Dannebrog fra gemmerne, og det var et stort øjeblik da det atter blev hejst. Og inden længe kunne vi se at alle flag røg til tops i Storvorde by og omegn.

Anne Marie Hansen, Engtoften 14, 9280 Storvorde.